

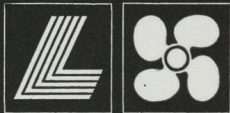

**het
visserij
blad**

VRIJDAG 25 NOVEMBER 1977 — PRIJS 30 FR. — Nr. 45 — 44e JAAR — VERSCHIJNT WEKELIJKS

Schip, schroef, Lips: ze hóren bij elkaar!

Schip, schroef, Lips. Korte woorden, waarachter een wereld van ervaring, technisch vernuft en research schuil gaat. Lips ontwerpt voor u een optimale schroef, berekend voor zijn taak. Om er snel mee te kunnen varen, kracht te ontwikkelen, om langzaam te kunnen trekken, eigenschappen die hoge eisen stellen aan uw schroef. Zo'n schroef maakt Lips. Exact. Maatvast. Behalve schroeven, straalbuizen en boegschroeven levert Lips ook koelinstallaties, stuur- en scherfijsmachines. Naast de zorg die wij aan uw opdracht besteden is dag en nacht een net van servicestations beschikbaar. Graag maken wij u deelgenoot van onze technische vooruitgang!

LIPS BV

Drunen
Telefoon 04163 - 8115
Telex 50164 Lips NL

KS732

het visserijblad

Vrijdag 25 november 1977 - Nr. 45

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1.800 FR. — 6 MAANDEN 900 FR. —
3 MAANDEN 500 FR. — BUITENLAND 2.000 FR. — NEDERLAND 132 GULDEN
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, 8400 OOSTENDE
TELEFOON (059) 70 77 13 - 70 77 14 — P.C.R. 000-0418987-44 — H.R.O. 25 202 —
B.T.W. 412.522.588 DIREKTEUR : PR. VANDENBERGHE

Worden voorstellen van E.E.G.-kommissie te Brussel door de Raad van Ministers aanvaard ?

De voorstellen door het uitvoerend orgaan van de E.E.G., namelijk van de Commissie te Brussel, in verband met de interne visserij, aan de Raad van Ministers van de Negen voorgelegd, zijn gebaseerd op deze welke vroeger reeds door de Noord-Oost-Atlantische Visserijkonferentie aan genomen werden. Het gaat hier vooral over een verbod, of minstens een zeer grote beperking, van de visserij voor vismeeldestoffen, het verhogen van de netmaaswijdte tot 90 mm, het bepalen van kwota voor alle belangrijke vissoorten zoals onder meer ook voor koolvis, schelvis, makreel, enz..... en waarvan de vangst vroeger niet aan dergelijke beperkingen onderhevig was, een verbod op de haringvisserij in de Noordzee voor 1978, een toekenning van een visserijzone van 12 mijl voor de kuststaten met behoud van historische rechten voor de partnerlanden, een verbetering van het controlesysteem, dit om maar de voornaamsten te noemen.

Het is duidelijk dat dit een ingrijpende betekenis kan of zal hebben op de visserijbedrijvigheid van de lidstaten. Aldus worden de kwota van de vroeger reeds beschermde soorten en in het bijzonder van de tong en de haring nog teruggebracht en worden aan de vangst van vroeger niet beschermde vissoorten nu ook beperkingen opgelegd.

In dit alles menen we toch dat hier zeer voorzichtig dient te werk gegaan vooraleer de Raad van Ministers van de Negen al deze voorstellen blindelings aanvaardt. Inderdaad zou het niet baten dat men beschermingsmaatregelen voor het herstel van de visstand uitvaardigt als men hierdoor het bedrijf zelf veroordeelt. Men moet inderdaad zorgen, dat door de toepassing van heel wat maatregelen, de visserij voor veel categorieën van vaartuigen, niet onmogelijk wordt. Men moet een evenwichtig beleid voeren, zodanig dat het bedrijf deze moeilijke periode kan overbruggen ook al zou hiervoor een bepaalde financiële E.E.G.-hulp nodig zijn.

De visstand herstellen en een rijk visgebied van de E.E.G.-gemeenschapswateren maken, zou praktisch alle betekenis verloren hebben, als het bedrijf deze periode niet zou overleven. Dan zou men alleen maar een rijk vispotentieel geschapen hebben dat zich zou uitdeinen buiten de gemeenschapswateren om daar door anderen weggevisst te worden. We kunnen ons dan ook moeilijk akkoord verklaren met bv. een totaal haringverbod voor 1978 voor de Noordzee. We zijn overtuigd dat een beschermingsmaatregel niet zo drastisch hoeft te zijn, maar dat het herstel ook over een breder tijd mag gezien worden zodanig, dat nog bepaalde beperkte kontingenten aan de traditionele haringvissers zouden toegekend worden zonder dat dit het herstel van de haringstand zou in de weg staan. Dit zou deze vissers toch toelaten zich een beetje minder moeilijk door deze jaren heen te worstelen. Hetzelfde mag gezegd worden voor de tongvangst die men nu voor 1978 opnieuw drastisch wil beperken ten overstaan van de kwota die in 1977 toegekend werden en die men toen wel verantwoord dacht in verband met een herstel van de tongstand. Wel zijn we persoonlijk gewonnen voor de gewone visserij, de netmaaswijdte op 90 mm te brengen omdat het verlies aan vangst voor het bedrijf hierdoor slechts tijdelijk zou zijn, en men binnen afzienbare tijd de ontsnapte vis onder een groter volume zou terugvangen.

Dat er op 5 en 6 december in de Raad van Ministers van de Negen, geen totaalakkoord uit de bus zal komen, hoeft nog niet in te houden, dat

(Vervolgt blz. 2)

Controverse in IJsland over de maatregelen voor herstel der kabeljauwstock

In bevoegde middens in IJsland is men overtuigd dat de kabeljauwstocks geen gevaar lopen en men zelfs binnen een aantal jaren de jaarlijkse kabeljauwvangst tot over de 400 duizend ton zou kunnen opvoeren zonder aan de kabeljauwstand te schaden. Indien men zich wil beperken tot een jaarlijkse vangstkwaota van ongeveer 275 duizend ton, zou deze mogelijkheid binnen de 5 jaar in het bereik liggen. Wanneer men echter de aanvoer tot 310 duizend ton opvoert, dan zullen er meer jaren over gaan, vooraleer men zonder gevaar voor de kabeljauwstand, 400 duizend ton per jaar zal mogen aanvoeren.

Dit beduidt dus, dat op basis van de huidige aanvoersnormen die de 300 duizend ton benaderen, de kabeljauwstand zich nog zal versterken en uitdeinen. Dit is nu de controverse waarvoor men zich in IJsland geplaatst ziet. Zal men trachten het streefdoel van 400 duizend ton jaarlijks, zo spoedig mogelijk te bereiken, dat beduidt de huidige vangstnorm zo klein mogelijk houden, dit is rond de 275 duizend ton, of zal men een aanvoer toelaten van 310 duizend ton waardoor men langer zal dienen te wachten om het streefdoel te bereiken. In elk geval blijkt hieruit duidelijk dat de IJslandse biologen toch op zekere manier een loopje hebben genomen met de werkelijkheid door op een spoedige totale uitroeiing van de kabeljauwstock te wijzen zo er niet drastisch ingegrepen werd. Het is echter wel altijd beter te luid te roepen, dan niet gehoord te worden. De regering heeft ondertussen echter door haar woordvoerders laten weten, dat een te sterke kontigentering van de eigen vangst een zeer zware last voor de economie van het land zou betekenen, vermits de vis het voornaamste uitvoerartikel is. Ook de publieke opinie is verdeeld, gaande van een strenge bescherming tot het ander ekstreem standpunt, waarbij deze laatsten vooral denken aan de invoer van buitenlandse produkten als tegenwaarde van de naar het buitenland uitgevoerde vis.

Hebben de biologen altijd gelijk ?

De voorstanders in IJsland voor een zo groot mogelijke aanvoer, verwijzen in dit verband op het feit dat de vooruitzeggingen van de biologen niet altijd hun waarde bewijzen en dikwijls overroepen zijn. Als voorbeeld stelt men, dat de stock van de rijpe kabeljauw, die het broedsel afwerpt, te klein zou zijn. Nu leert de ondervinding en de praktijk echter, dat het broedsel in het najaar van 1976 zo succesvol is geweest, dat de garnalenvisserij langs de West- en Noordkust van IJsland er door gehinderd wordt. Men heeft er inderdaad ganse scholen van vingerlingen (de eerste vorm van kleine kabeljauw) vastgesteld. De voorstanders voor een maximum haalbare aanvoer trachten aan de hand hiervan te bewijzen, dat zelfs de biologen nog heel weinig weten over de stand van de jaarstocks. Anderzijds wijzen deze kringen er ook op, dat de gullen, massa's kleine vis eten en dat dit dus ook een gevaar inhoudt voor bepaalde kleine soorten. Waar ligt dus een vangstevanwicht ? Men schijnt dan ook meer en meer te opteren voor een gemiddeld vangstcijfer om terzelfdertijd de geit en de kool te sparen.

Het beperken van de zeehondenstand :

Ook bestaat er een controverse in IJsland in welke verhouding men de zeehondenstand dient te houden. Schattingscijfers hebben inderdaad uitgewezen, dat de zeehonden jaarlijks zo wat 150 duizend ton gul ver-

(Vervolgt blz. 2)

(Vervolg van blz. 1)

WORDEN VOORSTELLEN VAN E.E.G.-KOMMISSIE TE BRUSSEL DOOR DE RAAD VAN MINISTERS AANVAARD ?

er geen overeenkomst zou kunnen gevonden worden over bepaalde aspecten van de zaak. Zeker is in ieder geval dat de dwarsdrijverij van de Britten en Ieren een totaalakkoord zoals de Europese Commissie het voorstelt, niet mogelijk maakt. Men droomt in deze landen nog altijd van een bevoorrechte plaats en dit liefst door exclusieve zones van minstens 50 mijl uit de kust. Volgens de Britten behelst de Britse viszone de twee-derde van het vispotentieel uit de gemeenschapswateren en moet minstens de helft van alle te vangen vis aan hen toekomen. Het is deze onverzoenlijke houding, die een interne visserijregeling onmogelijk maakt.

HET VISSERIJSCAP EN

DE STICHTING NEDERLANDSE VISSERIJ

TEGEN DE BRUSSELSE VOORSTELLEN

Het Nederlands Visserijchap en de Stichting van de Nederlandse Visserij hebben de minister van Landbouw en Visserij laten weten, dat ze niet kunnen akkoord gaan met bepaalde voorgestelde maatregelen door de Europese Commissie te Brussel.

Volgens deze beide organisaties vormt de nieuwe kwotaregeling een ernstige bedreiging voor het voortbestaan van de visserij en in het bijzonder wordt de nadruk gelegd op het feit, dat het verbod op de haringvisserij in de Noordzee en de Keltische Zee het einde zou betekenen van de Nederlandse haringtreilervloot. Ook kan men niet akkoord gaan met het terugbrengen van het kwotum voor de tongvangst voor Nederland van 9.200 tont voor 1977 tot 6.000 ton voor 1978, terwijl de scholstand niet aan beschermen zou mogen toe zijn. Door de biologen worden hierin ook beperkingen voorzien. Dit alles zou onherstelbare gevolgen voor de Nederlandse visserij veroorzaken, aldus de beide organisaties. Ze dringen dan ook bij de minister Van der Stee aan opdat men de voorstellen van de Europese Commissie zoals die nu ter tafel liggen, niet in zijn geheel zou aanvaarden.

NA HET VERGAAN VAN DE 0.807

Na het vergaan van de O.807 op woensdag 9 november rond 13 uur worden in sommige dagbladen opnieuw allerlei roddelpraatjes weergegeven over het berging van het wrak, over het feit dat, vermits de stoffelijke overschotten niet aanspoelden, ze zeker in het wrak nog moeten zitten met als gevolg dat de Zeemacht of welke instantie ook dit schip zou moeten lichten en naar de haven brengen.

Deze mooie praat klinkt wellicht aangenaam en wie onwetend is omtrent de mogelijkheden en de toestand van het wrak, enz., zal waarschijnlijk dit beamen.

Men gaat zelfs zover te schrijven dat, waren één of meer opvarenden in het water terechtgekomen, dan had hun stoffelijk overschot al moeten aanspoeld zijn. Welnu schrijft men, vermits zulks niet het geval is, zitten ze nog in het wrak en moet de overheid dit wrak boven halen.

Groter dwaasheden schrijven dan dat, kan men zich niet inbeelden en de Hogere Overheid zou best zo'n journalisten terechtwijzen.

Dat het een drama is voor de familie, is begrijpelijk. Maar bij die mensen op die wijze nog steeds een twijfel doen bestaan, is effenaf beschamend en een schande.

De Zeemacht heeft reeds lang de zaak onderzocht, het wrak gelocaliseerd en is tot de bevinding gekomen, dat netten, kabels en het wrak zelf voor de duikers een gevaar betekenen erin verstrengeld te geraken.

En er is meer. Toen het schip verging, waren twee man van de drie zeker aan dek. Wat is er gebeurd? Niemand kan er zich over uitspreken. En beweren dat ze reeds lang hadden moeten aanspoelen, zo ze niet in het schip zitten, is een fabel. Moest al wie verdrinkt of vergaat al angespoeld zijn, dan zouden er honderden zijn. In zo'n geval speelt niet alleen het getij, de wind maar ook de wijze van vergaan een rol. Heeft men een slag gehad bij het kapseizen? Het schipje zelf was 34 jaar oud, niet groot zodat in zo'n storm de sterke stromingen en de wind alles mogelijk maken.

Het geval van de B.604 is ten andere niet te vergelijken met dat van de O.807.

En het wordt tijd dat onverantwoorde penneridders zich wat beter inlichten in plaats van aan sensatie te doen, aldus onrust en twijfel stichtend bij familie, die maar al te pijnlijk getroffen is door zo'n betreurenswaardig gebeuren.

(Vervolg van blz. 1)

CONTROVERSE IN IJSLAND OVER DE MAATREGELEN VOOR HERSTEL DER KABELJAUWSTOCK

slinden. Dit is inderdaad een enorme hoeveelheid en we begrijpen best, dat de druk, om de zeehondenstand binnen bepaalde perken te houden, kan onderschreven worden. Bepaalde groeperingen en personen die zich emotievol laten fotograferen bij gedode zeehonden, zouden in dit verband liefst met hun neus op de nuchtere werkelijkheid gedrukt worden. Het beperken van de zeehondenstand tot bepaalde reservaatgebieden is even noodzakelijk, als het nemen van beschermingsmaatregelen voor het instandhouden van de visstocks.

IJslandse beschermingsmaatregelen :

We hebben het hier niet over het weren van de buitenlandse vissersvaartuigen, maar over de maatregelen opgelegd aan de eigen vloot. In dit verband wijzen wij er op, dat de IJslandse regering een vangstverbod opgelegd heeft op de kabeljauw voor grote treilers, ingaande in november voor een periode van één maand. Inderdaad, op basis van de reeds aangevoerde kabeljauw blijkt dat men anders voor 1977 aan een vangst van 330 duizend ton zou komen, hetgeen men niet haalbaar acht, wil men toelaten dat de kabeljauwstapel verhoogt.

Anderzijds heeft men vastgesteld dat, dank zij de opgelegde netmaaswijdte van 155 mm, de overgrote meerderheid van de gevangen kabeljauw uit vijfjarige bestaat en de driejarige aldus een grote graad van bescherming geniet. Gebieden die uitwijzen dat de gevangen kabeljauw voor een groot gedeelte uit driejarige bestaat, worden onmiddellijk voor een bepaalde tijd voor de visserij gesloten. Wel blijft men bij het feit, dat bij de vis, gevangen met handlijnen, een zekere tenhonderd aan driejarige kabeljauw gemakkelijker en vaker kan voor komen. Ook de kustvisserij wordt verweten al te gemakkelijk driejarige kabeljauw binnen te brengen. In vergelijking met wat de Britten binst de kabeljauwoorlog aan driejarige kabeljauw wegvisten, kan, volgens de plaatselijke IJslandse pers, de vangst verwezenlijkt door de kleine kustvisserij wel vergeten worden. Met het voorlopig vangstverbod op kabeljauw voor de grote treilerij, denkt men de aanvoercijfers voor 1977 iets boven de 300 duizend ton te kunnen houden, hetgeen een langzame aangroei van de kabeljauwstapel zou waarborgen.

Vis : 66% van de export :

In de balans van de uitvoer, in waarde omgerekend, neemt de vis de eerste plaats in met ongeveer 65% ! Dit toont nog eens duidelijk het belang van de visvangst en de daarmee gepaard gaande be- en verwerkingsbedrijven en van de vismeelfabrikatie voor IJsland aan.

LICHTER VERHOOGING DER OPVANGPRIJZEN VOORZIEN

De Uitvoerende Commissie te Brussel heeft op 15 november haar voorstellen geformuleerd voor de nieuwe richt- en oriëntatieprijzen van de vis voor het jaar 1978. Deze voorstellen moeten nu nog door de Raad van Ministers goedgekeurd worden. Deze nieuwe prijzen liggen zowat 7 % hoger dan deze van het jaar 1977. Gezien anderzijds, al naar gelang de soort en de grootte, de opvangprijzen van de vis zowat 60 tot 90 % bedragen van de richtprijzen, is het duidelijk dat voor 1978, bijaldien de Raad van Ministers de voorstellen van de Commissie aanvaardt, de opvangprijze neveneens met ongeveer 7% zullen verhogen. De Raad van Ministers vergadert respectievelijk op 5 en 6 december en de ministers van Landbouw die de Visserij in hun bevoegdheid hebben vergaderen op 12 en 13 december.

Volgens de leden van de Commissie zal de verhoging van de richtprijzen en dus meegaande van

de opvangprijzen, geen invloed hebben op de detailprijs in de vishandel omdat deze nu toch zowat 30 tot 40 % hoger ligt dan de opvangprijzen.

AFSCHAFFING VAN DOUANERECHTEN OP SOMMIGE INVOERPRODUKTEN

De Commissie te Brussel, uitvoerend orgaan van de E.E.G., heeft de afschaffing van de douanerechten voorgesteld VAN 1 JAN E.K. TOT 30 JUNI 1978 op de HARING, KOOLVIS, KABELJAUW, SCHELVIS, MAKREEL, HEEK, ANSJOVIS en ZALM. In de bijeenkomst van 12 december zullen de landbouwministers van de „Negen” hierover een beslissing nemen, waarvan men verwacht dat zij de Commissie zullen volgen.

Geen verkoop 2de Kerstdag en 2de Nieuwjaardag

WEL INVOER !!

Op verzoek van de Rederscentrale werd verleden week vergaderd met de 3 vismijndirekties, reders en vakbonden.

Aan de dagorde stond: «Mag en zal er officiële verkoop zijn op 2e Kerstdag en 2e Nieuwjaar?»

Wie er nog niet aan gedacht heeft, moet immers weten dat Kerstdag en Nieuwjaar op een zondag vallen, waardoor twee van de tien nationale feestdagen op een maandag moeten gevierd worden.

De wet voorziet immers dat de zondag een normale rustdag is, zodat het, om de rust van 2 feestdagen niet te verliezen, VERBODEN is op de daaropvolgende maandag te werken.

Paritair of in gezamenlijk akkoord kan daar natuurlijk van afgeweken worden en kan men bijvoorbeeld overeen komen om, in plaats van de maandag, de vrijdag of de zaterdag in compensatie te geven en dan wordt het verboden op deze vrijdag of zaterdag te werken.

De vismijn van Zeebrugge was formeel: te Zeebrugge zal er op die 2 maandagen niet verkocht worden. De vismijn van Nieuwpoort zei zich te zullen schikken naar het standpunt van Zeebrugge. Wat Oostende betreft, was de woordvoerder hier zowel schepen van de stad als socialistisch vakbondsafgevaardigde, en gezien de vakbonden zich categoriek verzetten tegen de verkoop op deze twee dagen, bleef er eigenlijk geen opening voor discussie.

De reders wensen zich niet koppig vast te bijten in het principe dat alle dagen verkoopdagen moeten zijn, wanneer dit ook geldt voor de invoer. Want daar ligt de hond gebonden: een reder mag de maandag zijn produkt niet verkopen, maar de invoerders mogen dit wel, en de prijzen naar de vaantjes helpen.

De vakbonden weerlegden dat de invoerders evenmin mogen personeel tewerkstellen en dat bepaalde invoerders in het verleden daarvoor door de arbeidsinspectie geverbodiseerd werden. Over de gevolgen en het gewicht van deze processen-verbaal moet men echter geen groot idee hebben.

Op 2e Kerstdag en 2e Nieuwjaar mag men dus verwachten, dat er wél ingevoerde vis zal worden verhandeld, maar verse vis krijgt geen kans en mekaniekers, nettenbreiers en mazoutverkopers mogen op die maandagen rustig thuis blijven.

Wat verder onaanvaardbaar is, is het feit dat de Stad Oostende op dergelijke vergadering durft beweren, dat zij juridisch de vismijn niet kan sluiten gezien de pakhuisen verhuurd worden, en een huurder het recht heeft zijn instelling te bezoeken en er te doen wat hij oordeelt te moeten doen.

Ook is het onaanvaardbaar dat sommige beheerders van de R.C., wie er in zetelen, zo laks optreden en zich bij dergelijke nonsens neerleggen, waar sedert jaren het een feit is dat de invoerders met 10 à 20 camions ter vismijn komen en er de maandag verkopen wat

ze willen aan hoge prijzen in zoverre, dat de schepen welke de dag erop markten, de prijzen van 30 % zien verminderen met het nadelig gevolg voor reder en vissers.

Waar zijn de syndikaten? Het gaat immers niet op, dat de reders, die mijn-, dok-, sluis- en slipwayrechten moeten betalen, op discriminerende wijze worden behandeld en moeten toezien dat 100.000 kg. vis, welke hier de prijzen vestigen, zo maar in de vismijn komen zonder één frank mijnrechten te moeten betalen, terwijl de reders de verkoop ontzegd worden. Of moeten zij naar het buitenland gaan verkopen, waar de maandag wél verkocht wordt.

Wij herinneren ons heel goed dat vóór de oorlog het stadsbestuur, toen de Heer Velthof aan het hoofd stond in de vismijn en schepen Vroome voor de vissershaven de invoerders 50 ct. per kg. op gewone vis en 2 fr. per kg. voor tongen, moesten betalen. De invoerbewijzen aan de grens moesten voorgelegd met faktuur.

De steden van de kust doen voor het redden van de visserij niets, waar het er op aankomt onderling op te treden tegen deze ongerechtvaardigde toestand.

Het mag een schande genoemd dat vis-groothandelaars die dagen in de mijn 10 à 20 Ton vis mogen invoeren zonder de minste rechten, terwijl onze reders-vissers met hun vangst 48 uur moeten blijven wachten en dan onreundeerbare prijzen moeten oprapen.

Mijnheer de schepen van de vissershaven, gij zijt de persoon die aan zo'n toestand een einde kunt stellen.

Het stadsbestuur schijnt te vergeten wanneer het er op aankomt, de daad bij het woord te voegen.

Wij stellen U nogmaals de vraag zoals wij U reeds dikwijls gesteld hebben in de schoot van de Vissershavenkommissie: «Hoe lang zal zo'n toestand nog blijven duren?»

En is het zo dat de visserij in al zijn moeilijkheden geholpen wordt?

Waarom wordt niet paritair overeengekomen in zo'n gevallen de vrijdag als rustdag te nemen? En waarom invoerders vrije teugel laten?

P. Vandenberghe

KRABBen

Meer dan 3.000 meter onder de oceaan, nabij de Galapagos-eilanden, ontdekten Amerikaanse geleerden grote krabben, die zich ophielden vlakbij het kokend hete water van onderzeese geisers. De krabben waren wit en waren «begees» es ineengestregelde, drie centimeter dikke wormen.

STRENGER TOEZICHT EN OPTREDEN TEGENOVER LOSSERS EN RAPERS EIGEN FOUT

Men schrijft ons.

Naar we konden vernemen is het strenger optreden vanwege de toezichters tegenover de lossers en rapers, om hen te verplichten hun deelvis in de markt te zetten hun eigen fout, of minstens de fout van enkelen onder hen.

Aldus hebben de toezichters verleden week maandag onder een auto twee zakken vis gevonden die, volgens ooggetuigen, daar door lossers in zeven haasten onder geworpen werden. Het was natuurlijk bij het lossen ontvreemde vis. Dit met een bepaald inzicht, waarvoor wij geen tekeningske moeten bijvoegen. Deze zakken bevatten heilbot en staart en kwamen van één of meer ijslanders die maandag gelost hebben. De heilbot en staart werd door de toezichters voor verkoop in de markt gezet en bracht tussen de 5 en 6 duizend frank op!

Het is nu duidelijk, wanneer de lossers en rapers verplicht worden hun vis in de markt te zetten, dat het hun dan onmogelijk wordt heilbot, staart of andere dure vis op die manier van de hand te doen of ten gelde te maken omdat eenieder weet dat zij geen fijne vis als bijverdienst krijgen. Als zij het per gedeelte in hun halve bennen mogen wegdoen om er vrij over te beschikken, dan kan niet nagegaan worden wat deze gedeelten verbergen. Aldus gezien, begrijpen we best het ingrijpen van de toezichters en het laten varen van een traditionele inschikkelijkheid. We kunnen dus op zekere manier zeggen dat, met het gevalletje van maandag en met kleiner gevalle-

tjes van vroeger, het lospersoneel op zekere manier de eigen ruiten heeft ingeworpen. Het is duidelijk dat we in dergelijk geval de houding van de toezichters moeten bijtreden.

WAT NU MET DE

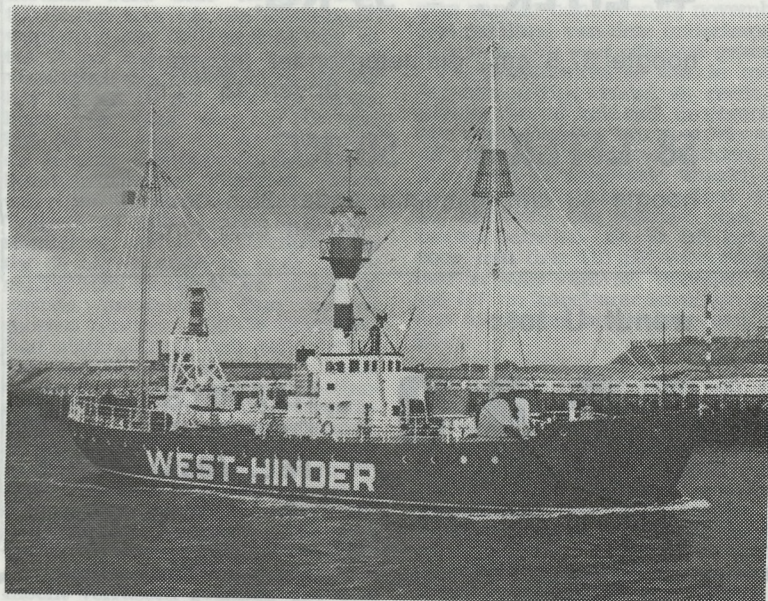
AANGESLAGEN VIS ?

Van de vis die in de markt gezet werd, kan men natuurlijk de naam van de reder niet achterhalen, omdat de lossers natuurlijk van krommen haas gebaren en niemand de zakken vis komt opeisen, zodanig dat men nu ook niet weet aan wie de vis toebehoort omdat er drie ijslanders verkochten.

Men dacht het geld aan een liefdadigheidsinstelling over te maken, maar in feite benadeelt men hierdoor de reders. Wij zelf menen dat deze reders hier een overeenkomst in minnelijke schikking zouden moeten onder elkaar treffen die door het mijnbestuur zou kunnen aanvaard worden, namelijk deze som, in evenredigheid van de brutobesommingen onder elkaar te verdelen. Het staat immers vast dat de vis van hen en hun bemanning komt, maar in welke verhouding is natuurlijk onmogelijk te achterhalen.

En dan klagen sommigen dat de vislossers te weinig verdienen. Hun werkelijk loonbriefje zou ons aardig doen opkijken.

O.V.

Eind vorige week deed de «Westhinder II» een technisch proefvaart want eerstdaags trekt dit vaartuig de grote vlakte op, richting zo'n 27 mijl WNW van Oostende, waar het dan als lichtschip dienst zal doen. Helemaal niets sensationeels dus; gewoon een omwisseling van beurtrol want na ruim anderhalf jaar dienst komt de «Westhinder I» terug naar de thuishaven, waar een potsbeurt wacht. Het past niettemin wel eens te wijzen op de uitermate belangrijke rol die de «Westhinder» speelt als lichtbaken op zee, een wegwijzer voor de zeeman op weg naar of van de thuishaven. Negen man vinden permanent onderdak op dit vaartuig en vormen daar een ploeg die om de twee weken vervangen wordt door een nieuwe crew. (Foto NVDK-WDB)

KOMT ER EEN HEROPLEVING IN DE VISSERIJ ?

DE Z.519 VOOR 5.300.000 F.

VERKOCHT

Zaterdag werd tengevolge van 'n faillissement ter vissershaven van Zeebrugge de Z.519 „White Horse” verkocht. Dit schip dat na zijn bouw in Langerbrugge in 1969 allerlei wederwaardigheden heeft meegemaakt en waarin een ABC motor van 525 pk van 1969 werd ingebouwd, werd drie weken geleden aanvankelijk ingesteld voor een bedrag van 440 duizend frank. Thans waren er zaterdag een tiental lief-

hebbers en noteerde de slotprijs 5.300.000 fr. Het vaartuig werd aldus het eigendom van reder Emiel Dobelaere, die drie jaar geleden een nieuw schip bestelde bij de scheepswerf Degraeve en er achteraf onder allerlei voorwendsels van af zag.

De visserij schijnt in de laatste maanden naar een heropleving te gaan. Aan de regering door modernisatie van de vloot, deze vooruitgang in de hand te werken.

sterke plastieke bennen

44 LITER : ± 35 KG.

hoogte 37,5 cm., diameter onder 36,5 cm.
boven 48 cm.

58 LITER : ± 50 KG.

hoogte 43 cm., diameter onder 36,5 cm.
boven 53,5 cm.

wendt U tot :

S.C.A.P.

H. BAELSKAAL 27
OOSTENDE
TEL. (059) 70.29.51

(5051N—8050V)

REDERS LEEST UW VAKBLAD

Spanje

SPAANSE VISSERS BEZETTEN INTERNATIONALE BRUG IRUN-HANDAYE

Zoals we vorige week mededeelden, werden in één enkele dag 27 Spaans-Baskische kleine vissersvaartuigen in de Golf van Gascogne door een Frans patrouillevaartuig naar een Franse haven opgebracht. Deze Spaanse vaartuigen konden geen visvergunning voorleggen om in Franse (lees E.E.G.) wateren te vissen. Als gevolg hiervan, hebben verontwaardigde Baskische vissers en familieleden de internationale doorgangsbrug tussen Frankrijk en Spanje te Irún-Handays bezet. Ze droegen opschriften in het Baskisch, Spaans en Frans met de vraag : „Waar blijven de mensenrechten ?”. Of deze protestaktie veel baat zal bijbrengen, is een andere zaak. De manifesterenden dreigden anderzijds met de sluiting van de Spaanse grens voor de Franse produkten. Er waren zowat 8 duizend manifesterenden en een delegatie onder hen wenste aan de Franse autoriteiten een motie af te geven om aan de Franse president te bezorgen. De Franse politie en rijkswacht weigerde deze motie te aanvaarden en verzocht de delegatie deze op het Spaanse konsulaat te Mendeye af te geven waarna men het langs het diplomatiek kanaal zou naar Parijs kunnen versturen. In Franse middens verheelt men het niet, dat een sluiting van de Spaanse grens voor Franse zeeprodukten voor bepaalde gebieden hard zou aankomen, zoals dit van Charente. Franse middens hebben er dan ook reeds op gewezen, dat alle rechtsgronden ontbreken voor een eventueel dergelijk verbod vanwege Spanje dat door zijn douane-akkoord gebonden is. Ondertussen liet de Spaanse Overheid reeds weten, dat het nemen van een dergelijke maatregel niet diende geïnterpreteerd als een vergelding voor het opbrengen van Spaanse vaartuigen, maar om de eigen visserij te beschermen gezien de grote aanvoer van dezelfde produkten de prijs op de Spaanse markten gevoelig heeft doen dalen, waardoor de uitzondering in het douanecontract tussen beide landen voorzien, zou kunnen ingeroepen worden. Het is echter voor eenieder duidelijk dat de werkelijke reden het opbrengen van de Spaanse vaartuigen zou zijn.

IJsland

HOEVEEL INWONERS TELT IJSLAND ?

We hebben het zoveel over IJsland dat onze lezers zeker wel eens het bevolkingsgetal van dit land zouden wensen te kennen. Op 1 december 1974 dus een drietal jaren geleden was dit 218.621 ! dus de bevolking van één enkele middelgrote Belgische stad. Sinds 1974 is dit bevolkingscijfer ongeveer konstant gebleven. Anderzijds is de gemiddelde leeftijdsduur van de IJslandse vrouwen 77,5 j. en van de mannen 71,5 jaar.

Rusland

NOORS-RUSSISCH VISSERIJ-AKKOORD IN BARENTS ZEE

De Noorse regering heeft het visserij-akkoord getroffen met de Sovjet-Unie, ondertekend. Beide landen kwamen echter niet akkoord over de verdeling van het kontinentaal-plat. Het gaat hier over een gebied van 67.000 km², zijnde iets meer dan twee maal de oppervlakte van België.

We herinneren er onze lezers aan, dat de Sovjet-Unie onlangs de E.E.G.-vaartuigen uit haar gebied van de Barents zee geweerd heeft, waarbij vooral Britten, Fransen en West-Duitsers getroffen werden.

RUSSISCHE VAARTUIGEN GEBLOKKEERD IN ARGENTIENSE HAVEN

Van de 5 Russische diepvriestrelers die door de Argentijnse marine wegens overtreding van de visserijlimieten naar een Argentijnse haven overgebracht werden is, na 6 weken, de «Nerey» vrijgelaten nadat de ganse lading diepvriesprodukten door de Argentijnse overheid aangeslagen werd en aan land gebracht. Het vaartuig is onmiddellijk naar Riga, een haven in de Baltische Zee vertrokken. De door de rechtbank uitgesproken boete werd door Rusland geweigerd te betalen en daarom werd de lading aangeslagen.

Van de 4 andere diepvriestrelers zal men nu eveneens de lading aan land brengen, waarna de vaartuigen terug zee zullen mogen kiezen. Voor 2 andere Russische en 2 Bulgaarse treilers die naderhand opgebracht werden, moet eerst nog een uitspraak voor de rechtbank volgen. Men verwacht eveneens het uitspreken van een boete evenwaardig aan de zich aan boord bevindende vis en het eventueel aanslaan van de netten.

HOOGWATER- BOEKJE 1978 VERSCHENEN

Ons Hoogwaterboekje 1978 is verschenen en verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers en -winkels voor de prijs van 25 fr., BTW inbegrepen. Het kan eveneens opgestuurd worden : de verzendingskosten belopen 7 fr. Gelieve deze bedragen VOORAF te storten op pcr. 000-0418987-44.

Het Hoogwaterboekje 1978 bevat benevens de Hoogwater- en Laagwatergetijden in de verschillende Belgische havens, ook deze van Noord Frankrijk en Holland en tevens allerlei nuttige inlichtingen.

KORTE BERICHTEN

Frankrijk

FRANSE REDDINGSDIENSTEN VERBOLGEN OP PLEZIERVAARDERS

In de zware storm van verleden week, zijn langs de Franse westkust niet min dan 12 personen in zee omgekomen waaronder 11 pleziervaarders. De Franse reddingsdiensten waren zeker niet mals voor de ze pleziervaarders die, onvolledig uitgerust en met lichte vaartuigen in slecht weder zonder goede kennis van zee, weer en getij, riskeerend uit te varen en de reddingsdiensten aldus verplichten tot zware en gevaarlijke inspanningen. Er zouden inderdaad strengere wetten en reglementen op de pleziervaartuigen dienen uitgevaardigd.

REDERIJ EN EXPERTISEBUREAU „VERITAS” VOOR RECHTBANK TE BOULOGNE

Door het Syndikaat der Zeelieden is het vergaan van de zandzuiger „Cap de la Hague” voor een burgerlijke rechtbank te Boulogne gebracht. Deze zandzuiger was eertijds een Noorse cargo van 80 meter lang met diepgang van 5,80 m., die 1.250 m³ zand en kiezel aan boord kon stockeren. Deze cargo werd in Nederland omgebouwd tot een zandzuiger en werd voor de Franse kust ter hoogte van Cap Griz-nez ingezet. Reeds van het begin af rezen er vermoedens, kwestie der stabiliteit van het vaartuig wegens de opbouwstructuur waarin de machines en werktuigen voor de pompinstallatie dienden voorzien. Nochtans kreeg het vaartuig de zegen van het expertise-bureau „Veritas” evenals van het Centraal Komitee voor Veiligheid van de Handelsmarine, dit laatste niet zonder bepaalde beperkingen. Het Centraal Komitee voor Veiligheid had zich voornamelijk door de goedkeuring van „Veritas” laten leiden.

Op 11 oktober 1973, dus reeds 4 jaar terug, verging de zandzuiger door kapseizing en dreef nog enkele dagen met de kiel in de lucht. Men had 68 uur nodig om een gat in de kiel te boren met het vooruitzicht eventuele levenden te kunnen aantreffen. Op de 12 opgesloten in de omgekeerde zandzuiger werd er slechts één levende aangetroffen en gered. Ook twee matrozen die in het water waren terecht gekomen op het ogenblik van het ongeval, konden eveneens gered worden. Tot nog toe werden al deze ongevallen door een maritieme rechtbank behandeld die oordeelde over de eventuele nautische fouten, maar daar bleef het gewoonlijk bij. Nu heeft het Syndikaat der Zeelieden echter beslist de Rederij en het bureau „Veritas” in de persoon van de reder-eigenaar

BOULOGNE VRAAGT AFSCHAFFING VAN DE INDUSTRIELE VISSERIJ

Een studiegroep te Boulogne, samengesteld uit de maritieme overheid, reders en vissers evenals een vertegenwoordiger van het Visserij-instituut heeft zich gebogen over de latste voorstellen van de Kommissie van Brussel.

De woordvoerder van dit laatste Instituut, de heer Lefranc meent onder meer dat de netmaaswijdte van 90 mm. voor de kabeljauw en de schelvis kan bijgetreden worden ter bescherming van de stocks. Anderzijds zullen hierdoor echter meerdere soorten niet meer bijgevangen worden, hetgeen zeer nadelig zal zijn voor sommige kleine vissers. Door de studiegroep werd er echter op gewezen, dat vooral het verbod op de visvangst voor vismeeldoeleinden van eerste noodzakelijkheid blijft, gezien heel wat onvolwassen vis aldus verloren gaat

en van de directeur van het deskundig bureau, voor de burgerlijke rechtbank te dagen om de verantwoordelijkheid der dood van de zeelieden te laten vaststellen.

EEN VOORGAANDE DAT JURISPRUDENTIE KAN MAKEN

De vordering van het syndikaat tegenover de rederij en het bureau „Veritas” wordt in alle kringen met belangstelling tegemoet gezien. De uitspraak van de rechtbank kan inderdaad zware konsekventies hebben voor de toekomst. Het syndikaat zal trachten te bewijzen dat het omgebouwde vaartuig niet veilig was om als zandzuiger dienst te doen en dat de rederij dergelijk vaartuig niet had mogen inzetten. „Veritas” zal vervolgd worden om een vaartuig als veilig te hebben geklasseerd, waar het ongeval het omgekeerde bewees. Beiden worden vervolgd wegens het onvrijwillig veroorzaken van de dood van twaalf zeelieden, dit door onvoorzichtigheid, onoplettendheid, nalatigheden en niet nakomen der reglementen.

In Frankrijk tekent zich een strekking af om de rederijen waar het mogelijk is, verantwoordelijk te stellen voor de dood van de opvarenden wegens nalatigheden in het nemen van veiligheidsmaatregelen aan boord of van het vaartuig zelf, wegens een gebrek aan onderhoud, enz..... Indien de rechtbanken deze stelling aanvaarden, dan zal dit weldra algemeen worden en we kunnen dan ook onze reders niet genoeg waarschuwen zo goed mogelijk veiligheidsmaatregelen te treffen en vooraleer vaartuigen te kopen, een stabiliteitsproef door de overheid eerst te zien maken.

Wat de wijting betreft, was men het te Boulogne echter oneens met de door de Kommissie voorgestelde netmaaswijdte van 70 mm en vraagt men voor het Oostelijk deel van het Kanaal een maaswijdte van 50 mm. Nochtans zullen een 6-tal Franse vissersvaartuigen de proef wagen, uitgerust met netten met maaswijdte van 70 mm. De vertegenwoordigers van de vissers hebben echter, voor de wijting een netmaaswijdte van 60 mm voorgesteld ten Zuiden van 56 ° breedtegraad.

TERUG TWEE DIEPZEEHEKTREILERS UIT BOULOGNE NAAR BUITENLAND

Verleden week zijn opnieuw twee diepzeetrellers uit Boulogne naar het buitenland vertrokken. Het handelt zich hier om de «Emile-Joseph» en de «Vierge-Marie», die beiden door een Argentijnse bemanning werden afgehaald en naar Argentinië verkocht zijn.

Beide schepen behoren tot een

zeer moderne klasse en zijn niet meer dan zeven jaar oud. Het vertrek van deze vaartuigen heeft niet nagelaten een zekere verslagenheid en zelfs een zekere opstandigheid te verwekken vooral in de kringen van de vissers, die hiermede terug met een bepaalde werkloosheid geconfronteerd worden. Men heeft zelfs gedreigd een volgende maal de vaartuigen te bezetten om mogelijke afvaarten naar de vreemde te belemmeren, precies of de rederijen verantwoordelijk kunnen gesteld worden voor de laagconjunctuur in de visserij en voor het feit dat zoveel visplaatsen, door de uitbreiding van de visserijlimieten, nu voor een ganse categorie van vissersvaartuigen niet meer toegankelijk zijn.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

DE FRANSE VISHANDEL KRIJGT DE STEUN VAN DE PRODUCENTEN !

Zoals we in onze vorige uitgave mededeelden, zou de Franse vishandel in staking gaan tengevolge van het opleggen van een te geringe winstmarge door de regering. Inderdaad werd deze teruggebracht tot 50 pct voor vis die aangekocht werd voor een prijs gaande van 45 tot 75 BF het kgr, tot 45 pct voor vis aangekocht tussen 76 en 150 BF het kgr en 40 pct voor vis aangekocht voor meer dan 150 BF het kgr, terwijl voor het ogenblik door de meeste detailhandelaars, een brutowinstmarge toegepast wordt van ruim 70 pct op de aankoopprijs. Volgens de detailhandel is de vermindering van de brutowinstmarge tot de cijfers opgelegd door de regering niet haalbaar en zullen de meeste handelaren hun deuren moeten sluiten. Op 14 november had daaromtrent een vergadering van detaillanten te Parijs plaats, waaraan meer dan duizend deelnemers deelnamen. Op deze vergadering werd nogmaals het stakingsparool naar voren gebracht en dit kreeg een overweldigende meerderheid. Nochtans werd nog geen vaste datum bepaald alhoewel velen spraken van 20 november. Inderdaad wezen de woordvoerders er op dat men de producenten hiermede niet mocht verrassen zodanig, dat deze met hun aangevoerde vis bleven zitten. Een stakingsdatum van voorlopige duur zou dan ook slechts afgekondigd worden nadat men konstaten zou opgenomen hebben met de producenten. Het moet zijn dat het producentenschap deze houding heeft gewaardeerd gezien deze een onderhoud aangevraagd hebben met de heer Vilain, directeur der prijzen om tussen te komen ten voordele van de handel of minstens tot een compromisoplossing te komen.

Ook de handel heeft om een onderhoud gevraagd met de h. Villain en met de Eerste Minister Barré. Ondertussen zegde de h. Villain toe de producenten op 17 november te ontvangen en de vertegenwoordigers van de handel op 18 november. Het resultaat van deze onderhandelingen is nog niet officieel gekend. De detailhandel is des te meer verantwoordigd omdat zij reeds in datum van 18 juni met de regering een overeenkomst ten voordele van de verbruiker getroffen hadden, lopende tot 31 december, waarbij zij zich verplicht hebben in hun winkel minstens één vissoort aan te bieden beneden de 75 BF het kg voor min dan 110 BF voor versneden is, voor filetviss beneden de 145 BF en kabeljauw in dozen met een maximum winstmarge van 15 BF.

Ze menen hierbij reeds een bijdrage geleverd te hebben ten voordele van de verbruikers en wijzen dan ook de regeringsbeslissing af. De detailhandel neemt het verder ook niet dat deze beslissing genomen werd zonder hen te raadplegen.

Het zal wel zo uitdraaien dat alles zal eindigen op een compromis, aanvaardbaar voor beide partijen. Wat de detailhandel zelf betreft, is er zoveel diversiteit in het aanbod van vissoorten en in het verwezenlijkt zakencijfer, dat het moeilijk is alles onder eenzelfde noemer te brengen. Detaillanten met een kleine afzet die hen maar juist een bestaan waarborgt kunnen natuurlijk moeilijker een substantiele vermindering van hun brutowinstmarge aanvaarden. Anderzijds zijn er heel waarschijnlijk heel wat die dit gemakkelijker aankunnen. Waar ligt nu de grens ?

LORIENT VERZET ZICH TEGEN AFSCHAFFING VAN DE INDUSTRIELE VISSERIJ

In tegenstelling met Boulgogne, heeft Lorient zich echter verzet tegen de afschaffing van de industriële visserij. Het is duidelijk dat dit gebeurde onder invloed van kringen die de industriële visserij bedrijven. Wel gaat men akkoord tot een verhoging van de netmaaswijdte in de Golf van Gascogne tot 60 mm waardoor bepaalde kleine soorten in een tijdspanne van 3 tot 4 jaar meer dan verdubbelen zouden. De industriële visserij voorziet aldus zijn vangsten later te verdubbelen. Verder wijst de industriële visserij er in dit verband ook op, dat er reeds een mindere kwotum in koolvis toegekend werd van 14.000 ton voor Lorient alleen. De kreeftenvangers gaan ook niet akkoord met een netmaaswijdte van 60 tot 65 mm., zoals Brussel voorhoudt. Nu vissen ze nog, volgens de Franse reglementering met een netmaaswijdte van 40 mm. Men is geneigd zijn 50 mm te aanvaarden. Verder ontwikkelt zich eveneens het voornemen voor Bretagne een voorkeursregiem te vragen, zoals men dit te Brussel voorhoudt met sommige gebieden uit Noord-Engeland, Schotland en Ierland.

Zoals men vaststelt, wil niemand afstand doen van zijn eigen egoïstisch belang. Men moet, wil men de visserij een dienst bewijzen hard zijn en niet afwijken.

PROTESTKARAVAN VAN VISLEURWAGENS TE BOULOGNE

De visleurders zijn in een massakaravaan door de straten van Boulogne getrokken om te protesteren tegen de voorgenen maatregelen van de Franse regering om de brutowinstmarge op de verkoop van de vis te verminderen. Er werd een motie overhandigd aan de onderprefekt van het Departement met het verzoek deze aan de regering over te maken. De visleurders verklaren hierin zich te willen houden aan de overeenkomst van 28 juni met de regering waarbij ze zich hebben verplicht de kleine vis op haar geheel te verkopen beneden de 75 BF het kgr, grote vis versmeden beneden de 100 BF en filetvis beneden de 120 BF het kgr. Volgens de houders van een winkelwagen zou het beroep niet meer renderend zijn, wanneer men de nieuwe winstmarge-koefficienten zou moeten toepassen. Zij zullen het dan ook niet doen en zijn bereid een algemene staking onder de ambulante visverkopers uit te roepen.

REDERS

LEEST UW VAKBLAD

STIJGEND DEFICIET VOOR VISSERIJ- PRODUKTEN OP FRANSE HANDELSBALANS

De invoer van visserijprodukten in Frankrijk voor de eerste 8 maanden van het jaar beliepen 221 duizend ton voor een waarde van nagenoeg 13 miljard 650 miljoen BF. In 1976 was dit slechts 194 duizend ton voor een waarde van 1 miljard 50 miljoen BF.

De nationale eigen produktie was in 1976 ter hoogte van 450 duizend ton voor een waarde van 13 miljard en 50 miljoen, terwijl het verbruik per jaar in Frankrijk berekend wordt op 830 duizend ton voor een waarde van 27 miljard BF. Men stelt in Frankrijk vast dat de invoer van visprodukten ieder jaar in belangrijke mate verhoogt en de eigen produktie terugloopt. Het is de reden waarom de beroepskringen bij de regering aandringen om de nodige maatregelen te treffen om het bedrijf te steunen, desnoods met subsidies en tussenkomsten en om steun voor de omschakeling en modernisatie van de vloot.

Amerika

STIJGENDE VRAAG VOOR IJSLAND- DIEPVRIES-FILETS IN DE U.S.A.

Volgens de laatste maandcijfers van de uitvoer van diepvriesfilets naar de Verenigde Staten vrijgegeven door één van de grootste zeevoedingsbedrijven in IJsland, kregen we voor dit bedrijf alleen reeds een uitvoercijfer in één enkele maand van ongeveer 300 miljoen B. Fr. Een woordvoerder van dit bedrijf deelde mede dat de vraag voor IJslandse diepvriesfilets in de laatste vijf jaar gevoelig is opgelopen, zodanig dat dit bedrijf aan de gestegen vraag praktisch niet kan voldoen. De diepvriesfilets uit IJsland zouden, wat kwaliteit betreft, deze van andere landen overtreffen. De vraag naar filets van rode zeebaars is bijzonder groot zodanig, dat het bedrijf dit niet kan bijhouden. Jaren terug, was deze soort visfilet nog niet zo gegeerd in de Verenigde Staten.

NA RUSLAND OOK POLEN EN OOST-DUITSLAND UIT E.E.G.-WATEREN GEWEERD

We deelden vroeger reeds mede dat Rusland geen verlenging kreeg van zijn vergunning om in de EEG-wateren te vissen, dit in het bijzonder omdat de vissersvaartuigen van de «Negen» uit de Barentssee geweerd werden. Nu hebben de ministers van buitenlandse zaken begin deze week te Brussel besloten om ook de uitgereikte vergunningen voor Poolse en Oostduitse vissersvaartuigen niet meer te verlengen zodat deze ten einde lopen op 30 november e.k.

Als reden werd opgegeven dat deze landen geen bereidheid toonden voor het afsluiten van visserij-overeenkomsten met de EEG, waar het dan natuurlijk speciaal over de visvangst in de Baltische Zee zou gaan, waar in het bijzonder Deense en Westduitse vaartuigen opereren. Ons zelf heeft deze niet-bereidheid om tot onderhandelingen met de EEG over te gaan niet verwonderd omdat Rusland hierbij niet betrokken werd en van visserij uitgesloten is. Als het in Moskou regent dan druppelt het op zijn minst in Berlijn of Warschau.

DE KONFERENTIE DER NOORDERLANDEN

Op de zogenaamde Konferentie der Noorderlanden, nml Zweden, Noorwegen, Finland en IJsland, die te Reykjavik doorging, was één der voornaamste resoluties dat de natuurlijke produkten van deze Noorderlijke landen ten bate van de eigen bevolking zouden uitgebaat worden. Het is duidelijk dat, vooral op de biologische rijkdommen van de oceanen kwam te liggen.

GEEN IJSLANDVIS VOOR DE E.E.G.

Matthias Bjarnason, IJslandse minister voor Visserij was uiterst kategoriek in zijn gesprek met enkele dagbladkorrespondenten toen hij een eventuele toekenning van een kwotum IJslandvis voor de EEG radikaal van zich afzette! Wel gaf hij toe dat een gesprek over visserijwesties met de EEG zou heropgenomen worden. In verband met de zeer nabije eindvervaldag op 28 november van dit jaar van de overeenkomst met West-Duitsland, gaf hij te kennen, dat deze overeenkomst niet zou hernieuwd worden.

De onderhandelingen met West-Duitsland kennen geen vooruitgang en van onze zijde koesteren wij niet het inzicht opnieuw een kwotum IJslandvis aan dit land toe te kennen, aldus de minister. Met dit al denken we natuurlijk onmiddellijk aan onze IJslandvisserij. Zoals we konden vernemen, is er geen eindterm aan de Belgisch-IJslandse

overeenkomst, maar kan deze door dit laatste land op ieder ogenblik mits het in acht nemen van een vooropzegg van 6 maanden, eveneens tot een einde komen. Tot nog toe is dit niet gebeurd, waarschijnlijk wel door het beperkt aantal Belgische eenheden die nog in aanmerking komen en wegens het feit dat aan beide zijden rekening gehouden werd met een natuurlijke afbouw en inkrimping van de Belgische vloot. Wel toonde IJsland in de laatste tijd enig ongenoege over het feit, dat het aantal IJslandvaarders niet scheen te verminderen. Ondertussen kregen we echter het uitvallen van de O.216 die naar Sénégal werd doorverkocht en van de O.282 die gesloopt wordt. Hopen we nu maar dat IJsland hierin voldoende reden zal vinden om met de natuurlijke afbouw van de Belgische IJslandvloot genoegen te nemen. Aannemende dat, na het uitvallen van Groot-Brittannië, nu ook de West-Duitse treilers uit de IJslandwateren zullen geweerd worden, dan zal men zich in West-Europa in het bijzonder op de invoer van IJslandse vis dienen in te richten.

Noorwegen

DE ZALM- EN FORELLENKWEK NEEMT UITBREIDING IN NOORWEGEN

De zalm- en forellenkwekerijen hebben dit jaar in Noorwegen behoorlijke winsten gemaakt. Er werd aan goede prijzen uitgevoerd naar Zweden, West-Europa en Groot-Brittannië. Dit is waarschijnlijk de reden waarom bij het Visdirektorium te Bergen zoveel nieuwe aanvragen binnenkwamen voor een vergunning voor de forellen en/of zalmkweek. Het zal hier echter opgepast geblazen zijn dat men door een te grote kweek geen overproduktie krijgt met als gevolg een inzinking der prijzen.

Nederland

ENKELE CIJFERS OVER DE VISAFSLAG TE IJMUIDEN

In 1976 werd te IJmuiden 28.480 ton vis aangevoerd tegenover 39.540 ton in 1975, hetgeen een beduidende minder aanvoer betekent van bijna 30%. In waarde liggen de cijfers echter niet zover uiteen, namelijk 900 miljoen B. fr. in 1976 tegenover 1 miljard in 1977, hetzij 10% in min.

Het Staatsvissershavenbedrijf deed over 1976 een verlies van iets meer dan 35 miljoen B. fr.

De snelle vervuiling van de zee en het grote gevaar voor de zeevisserij

In ons nummer van 21 oktober heeft de heer De Rooze, directeur van de beroepsredersvereniging Hand in Hand van de Oostkust eens te meer op het groot gevaar van deze vervuiling gewezen en op het internationaal karakter daarvan.

Anderzijds is het **zeer onlogisch**, dat dezen welke aanleiding geven tot die bevuilding, de firmas zijn, die daarvoor zowel bij ons als in sommige andere landen, de biologische instituten door hun bijdragen, al naar gelang de stortingen van hun vuil in zee, financieel steunen en dat dit zelfs in de vele miljoenen oploopt. Wat baten de bouw van zuiveringsinstituten langs de kust, als in het binnenland en in de kustzeeën de fauna vergiftigd wordt met allerlei afval van industrie en chemie.

Vooraleer dit vraagstuk verder krachtadig aan te pakken, laten we hierna een artikel volgen van Yolanda Vanden Bosch, die in het tijdschrift van het Belgisch Zeemanscollege daaromtrent een interessante studie liet verschijnen welke aantoonde dat het vraagstuk niet nieuw is, maar meer en meer actueel wordt tengevolge de snelle vordering van de wetenschap en de noodzakelijkheid met alle beweegredenen rekening te houden.

Het is een feit dat de zee bevuilen zoals nu het geval is, een geweldige weerslag kan hebben op de visserij en het zeer gezonde voedsel dat **vis** wordt genoemd.

Het is ook een feit dat proefstations en biologen, het vraagstuk dringend en met meer beschermende krachtadigheid dienen aan te pakken en dat men zich op dat gebied van regeringswege niet mag laten leiden door grote invloedrijke concerns, welke oplossing, **buiten de vervuiling van de zee**, men er ook moet aan geven.

Dit gezegd zijnde laten we het woord aan Yolanda Vanden Bosch.

P. Vandenberghe

- Vergelijkende studie over :
- het Verdrag van Helsinki, Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 22 maart 1974
 - het Verdrag van Parijs, Verdrag ter voorkoming van verontreiniging vanaf het land, 4 juni 1974
 - het Verdrag van Barcelona, Convention for the Protection of the Mediterranean Sea against pollution, 16 februari 1976.
 - en enige andere Conventies over verontreiniging.

INLEIDING

Milieuverontreiniging van land, zee, lucht..... een angstwekkend probleem. De zee, sinds eeuwen het vergaarbekken van alles wat van het land werd meegesleurd, dreigt nu één grote vuilnisbelt te worden. Bepaalde delen ervan zijn reeds totaál dood. Het maritiem milieu wordt vanuit alle hoeken aangevallen en beoedeld door minerale oliën, organische en an-organische chemikaliën, radioactieve stoffen..... De zee is vervuild. Wat betekent dit nu en welk zijn de gevolgen hiervan ?

Sedert enige jaren is een geleidelijke bewustwording van het pro-

bleem merkbaar. Men trekt het weg uit de romantische sfeer. Een ommezwaai heeft plaats in de interne wetten van en de verdragssamenwerking tussen de verschillende Staten.

Hier gaan we het enkel hebben over de vervuiling van de zee, en meer specifiek over de tellurische verontreiniging, die hoewel ze wel eens wordt vergeten, misschien wel de belangrijkste is. Heel wat stoffen bereiken via pijpleidingen de zee. Zij worden na sterk met water te zijn verdund, ver in zee gespoet. De minst gekende vervuiliingsbron is wel deze via de atmosfeer. Men onderscheidt hierin het gebruik van synthetische chemikaliën voor de landbouw, de vrijlating van zware metalen door industriële en andere processen, en hydrocarburen van het petroleumgebruik tot energievoorziening. Jaarlijks loost men tonnen giftige stoffen (in strijd met de uitvaardigde wetten) in rivieren. Denken we bij dit alles onmiddellijk aan industrieafval, dan is het toch noodzakelijk eerst naar ieder individu afzonderlijk te zien. De huishoudafval is nl. niet te onderschatten. De riolen brengen elk jaar heel wat organische chemikaliën en afval van voedingsstoffen

naar zee.

Deze feiten stemmen tot nadenken. De strijd tegen de vervuiling van het zeemilieu vanaf het land dringt zich op. Een taak ligt open voor een internationale organisatie. Deze vervuiliingsbron ligt volledig op het soevereine gebied van een bepaalde Staat. Alles draait uiteindelijk om de goede wil van de Staten.

Vóór 1974 treffen we nergens een gecoördineerde aanpak van de tellurische verontreiniging aan. Zich in allerlei kronkels wringend, zou men zich kunnen beroepen op het recht van nabuurschap, het misbruik van recht, enige algemene regels van de zeeverdragen van Genève (art. 2 van het Verdrag over de volle zee, 29 april 1958, art. 24-25 zelfde verdrag). Art 1 van het Verdrag van Oslo, 15 februari 1972, heeft een zeer wijde strekking «all possible steps»; het legt een vage rechtspleging op. De Verdragsstaten van de Londen Conventie 1972 verklaren individueel of gezamenlijk effectieve controle op alle vervuiliingsbronnen van de zee te verbeteren (art. 1).

Al deze artikelen zijn verre van precies. Er was nood aan gedetailleerde regelingen van de verschillende typen van verontreiniging, en in het bijzonder van deze vanaf het land.

Gezien de beperkte plaatsruimte is het onmogelijk elke conventie tot in de puntjes uit te diepen. We zullen de Conventie van Helsinki, Parijs en Barcelona (1) tegelijkertijd behandelen — het schema van deze conventies is ongeveer gelijklopend — wij zullen meteen deze conventies onderling en met enige andere over vervuiling vergelijken.

1. Algemeen

De Conventie van Helsinki was uniek in haar soort; zij was de eerste Conventie met een **globale aanpak** van het vervuiliingsprobleem. Zij behandelt alle vervuiliingsbronnen in één enkel document (lands-based, art. 6; ships, art. 7; dumping, art. 9; sea-bed, art. 10). Het Verdrag van Barcelona volgde haar in deze werkwijze na (dumping, art. 5; ships, art. 6; sea-bed, art. 7; landbased, art. 8). De Conventie van Parijs is de eerste conventie die volledig aan de tellurische verontreiniging is gewijd.

Het schema van de drie conventies is ongeveer gelijklopend. Men vertrekt vanuit de eigenlijke conventie (telkens 29 artikelen); hierin geeft men algemene bepalingen en maatregelen. Deze worden dan vervolledigd door één of meerdere bijlagen, waarin dan meer specifieke maatregelen per bron worden uiteengezet. Het Verdrag van Barcelona wijkt hiervan in zekere zin af; zij houdt voor dat per vervuiliingsbron een protocol zal worden opgesteld. Opgemerkt moet hier dat er tot nog steeds geen protocol tot stand kwam over de tellurische verontreiniging.

Zeer belangrijk is op te merken dat de EEG lid kan worden van de Conventie van Parijs (art. 19), en van de Conventie van Barcelona (art. 19).

Uit de geest van de drie conventies mag men afleiden dat zowel vrijwillige als accidentele vervuiling van de zee eronder vallen; er wordt

niets specifiek over vermeld.

Geografisch bestrijkt elk van de drie conventies, cfr. trouwens de meeste verdragen in verband met vervuiling van de zee, een **regionaal gebied**. Elk verdrag omschrijft het gebied, waarop het toepassing heeft, het Verdrag van Helsinki is toepasselijk op het Baltisch Zeemilieu (art. 1), het Verdrag van Parijs op het N.O. deel van de Atlantische Oceaan, minus de Baltische en de Middellandse Zee (art. 2), en het Verdrag van Barcelona op de Middellandse Zee (art. 1). Het Verdrag van Parijs dekt, in tegenstelling met de twee andere Conventies, ook gedeeltelijk de interne wateren (art. 3a).

2. Begrippen

Elke Conventie begint met een omschrijving van de term «verontreiniging»; al deze definities komen ongeveer op hetzelfde neer. Men baseert zich telkens op de GESAMP-definitie. (Helsinki art. 2 paraf. 1, Barcelona art. 2, Parijs art. 1 paraf. 1)

Vervolgens is het nodig na te gaan wat in de verschillende Conventies wordt verstaan onder «verontreiniging vanaf het land». Hier zijn verschillen op te merken, doch bij nader toezien zijn deze ook weer niet zo enorm. De Conventie van Helsinki meent hieronder te moeten verstaan de vervuiling via waterwegen, atmosfeer, rechtstreeks vanaf de kust en via pijpleidingen (art. 2§2). Verontreiniging vanaf platforms en andere kunstmatige bouwwerken vermeldt deze Conventie bij dumping (art. 2§3). De vervuiling vanaf kunstmatige bouwwerken, onder de rechtsmacht vallend van een Verdragstaat en binnen de zone, bedoeld in het Verdrag, gelegen, wordt in de Conventie van Parijs echter aangezien als komende van het land (art. 3§c3°). In deze Conventie wordt niets gezegd over de vervuiling via de atmosfeer. Wellicht wordt deze vorm er impliciet onder begrepen (cfr. art. 7). Zij vermeldt wel de vervuiling via waterlopen en vanaf de kust (inclusief lozing via buizen onder het zeeoppervlak en andere buizen). De Conventie van Barcelona geeft geen definitie; die zal pas worden gegeven in het desbetreffende protocol. Art. 8 laat wel een ruime interpretatie mogelijk open; het vermeldt immers na de opsomming «vervuiling via rivieren, instellingen op de kust, door afvoerkanalen»: «afkomstig van elke andere bron op het grondgebied».

(Wordt vervolgd)

REDERS

LEEST UW

VAKBLAD

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

MARKTOVERZICHT

Weer een week met hoge prijzen voor verschillende soorten. Over het algemeen toch een daling van enkele soorten ten opzichte van verleden week. Dit in tegenstelling met wat voorgaande week over de radio meegedeeld werd. De forse prijsstijging is er dus niet gekomen, wel een aanzienlijke daling van de tongprijs. De meeste sorteringen kregen immers tot 50 fr. en meer het kg. minder waarbij ze toch nog bleven schommelen tussen 112 fr. (kleine) en 265 fr. (driekwartsortering). Ook kabeljauw kreeg een flinke veeg uit de pan en viel terug van 120 fr. (dinsdag voorgaande week) naar 52 fr. Een daling die kan tellen en in de hand gewerkt werd door de grotere aanvoer van die soort uit Denemarken.

Redelijk duur bleven de kleine gullen die verder tussen 30 en 42 fr. kregen, grote gul deed het ook minder goed en noteerde rond de 50 fr. Voor wijting was er meer belangstelling, vooral voor de grote sortering die opliep tot bij de 40 fr. het kg. Schar is ook duur gebleven en kreeg tussen 26 en 35 fr.

OOSTENDE DOVER/FOLKESTONE

Uurtabel der overvaarten voor de week van 27 november tot 3 december 1977.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks :
Alle dagen te 7.35 10.05 14.40.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Eastern Docks :
Dagelijks te 8.15 20.15.

Op 27 november bijkomende afvaart te 23.15.

Op 28, 29, 30 november en 1, 2 december 1977 bijkomende afvaarten te 2.15 23.15.

Op 3 december bijkomende afvaart te 2.15.

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone :
Alle dagen te 1.30 (1) en 19.30.

Afvaarten uit Dover Western Docks :
Alle dagen te 11.40 15.45 19.05.

Afvaarten uit Dover Eastern Docks :
Dagelijks te 0.20 12.20.

Op 28, 29, 30 november en 1, 2, 3 december bijkomende afvaarten te 3.20 6.20.

Afvaarten uit Folkestone :
Alle dagen te 0.05 (2) 19.00.

Voor schol werd tussen 35 en 50 fr. gegeven.

De oppergaai werd echter afgeschoten door keilrog waarvoor maandag niet minder dan 4.350 fr. de ben betaald werd. Nadien is die prijs gedaald zodat we mogen aannemen dat die prijs geforceerd was. Tarbot is ook nog altijd geen visje dat men terug in het water gooit, de grote sortering liep op tot 293 fr., de kleinste sortering kreeg nog tot 100 fr. Heek werd maandag door een paar schepen van het kanaal aangevoerd, de prijs ervoor lag tussen 60 en 115 fr. het kg. met de grote sortering veruit als duurste.

Tenslotte is er ook nog de garnaal. Ook dat hebben we tijdens de voorbije week op de markt gekregen al was het dan met mondjesmaat. In totaal 151 kg. die 28.759 fr. oprachten. De garnaalprijs is meteen gestegen tot 225 fr. Vroeger dan verwacht, maar het aanhoudend slechte weer heeft hier een duwtje gegeven.

Maandag, ondanks dat slechte weer, toch nog 19 schepen aan de afslag. Een ongewoon getal, zelfs in normale omstandigheden. In plaats van haringseizoen is het echter gulseizoen. Bijna alle schepen vissen niet ver uit de kust en zijn vlug terug thuis. Zo werden de meeste reisjes deze week minder dan een week lang. Van grote vangsten was dan ook geen spraak, toch waren die groot genoeg om uit de kosten te geraken.

Voor de enkele schepen die langere reizen maakten, zoals diegene die van het kanaal terugkeerden en voor de IJslanders viel het evenmin slecht uit. Toch pech voor de O.118 die heel wat minder kreeg voor zijn partij keilrog en rode knorhaan. Keilrog zakte immers van 4.350 naar 3.300 fr. de ben.

Een erg mooi resultaat voor de O.202 die met 850 bennen toch aan een opbrengst van 1.804.000 fr. geraakte.

De totale opbrengst bedroeg deze week toch weer 12.321.000 fr., dit voor een aanvoer die nagenoeg 306.700 kg. omvatte.

TIJDSCHRIFTEN

NAUTILUS het maandblad van de K. B. Zeemanscollege voor november is verschenen, waarin de wetenschappelijke zijde van de transportproblemen wordt behandeld, de nautische instrumenten in Japan, Ongevallen bij het vervoer van stortladingen en Zeerecht.

MINISTERIE VAN LANDBOUW EN... VISSERIJ

Op 10 oktober jl. drong burgemeester-senator Mommerency van Nieuwpoort aan bij de heer Minister van Landbouw opdat aan de benaming «Ministerie van Landbouw» ook «en van de visserij» zou worden toegevoegd.

Bij schrijven van 8 november jl. laat Minister Humblet weten dat de huidige benaming sedert lang feitelijk veeleer en verzamelnaam is voor de diverse takken van de primaire sector, die sensu stricto niet altijd tot de eigenlijke landbouw (akkerbouw) behoren, zoals de veeteelt, de bosbouw, de fruitteelt, de tuinbouw, de bloemen- en sierplantenteelt, de kleinveeteelt, de bijenkweek, de jacht, de binnenvisserij, en — sedert 1953 — ook de zeevisserij.

Daarenboven, zo vervolgt de heer Humblet, vestig ik uw aandacht op het feit dat de bevoegdheden voor de zeevisserijsector verdeeld zijn over meerdere departementen, inzonderheid de departementen van Buitenlandse Zaken, van Verkeerswezen, van Economische Zaken en van Landbouw. Het is aldus niet aangewezen in de bestaande toestand enige verandering voor te stellen.

Tot zover dit ministerieel schrijven...!
We komen hierop terug.

O O S T E N D E

VRIJDAG 18-11-1977

IJSLAND				
O.318	20	950	—	1.651.132
WEST				
Z.502	4	30	837	231.922
Z.38	8	290	—	507.661
O.66	2	58	—	85.100

MAANDAG 21-11-1977

IJSLAND				
O.202	18	820	—	1.804.239
O.236	18	390	—	845.524

KANAAL				
Z.34	16	60	1.760	378.757
O.118	16	190	—	461.988
O.135	16	230	—	584.807

WEST				
O.229	4	130	—	219.530
N.752	6	210	—	311.460

KUST				
N.45	2	120	—	147.080
N.408	2	70	—	109.967
O.279	3	180	—	313.360
O.306	3	170	—	265.090
O.127-303	2	200	—	359.480
Z.209-509	3	75	—	119.480
O.309	3	150	—	208.460
O.243	3	210	—	299.310
O.369	5	210	—	303.242
O.275	3	120	—	172.580

DINSDAG 22-11-1977

WEST				
O.285	3	100	—	159.904
N.706	2	120	—	167.940
Z.597	3	85	—	132.309
N.708	3	250	—	381.550
Z.499	4	75	641	257.763

KANAAL				
O.33	15	200	4.680	1.188.074

WOENSDAG 23-11-1977

WEST				
O.35	1	6	—	9.270
O.123	3	95	—	169.390
Z.99	2	100	182	180.268

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

V O R D A P S C H E E P S S C H R O E V E N

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-94117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051 - 742051

(5720V)

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gem.
VISAANVOER TE OOSTENDE						
18-11	4	67.337	2.494.905			
21-11	19	182.510	7.123.464			
22-11	6	46.825	2.344.100			
23-11	2	10.050	358.928			
	31	306.722	12.321.397			

GARNAALANVOER TE OOSTENDE						
21-11	3	151	28.759	213,—	225,—	

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT						
17-11	1	39	7.098	182,—	182,—	
19-11	1	47	7.332	156,—	156,—	
21-11	3	263	29.498	110,—	118,—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT						
17-11	2	8.820	329.390			
21-11	8	29.678	1.113.707			
23-11	6	10.674	448.184			

REDERS LEEST UW VAKBLAD

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE
TEL. (059) 70 88 21

★
HERSTELLINGEN — INRICHTEN

★
Agent en depothouder voor de Visserij :

Scheepsverven Sigma Coatings

(Bundeling van Pieter Schoen, Varossieau en Vettewinkel)

(7772V)

NIEUWPOORT

DONDERDAG 17-11-1977

N.470	65.845	N.590	65.845
N.172	98.850	N.788	98.850

Het stormweer luwde woensdagmiddag, en de visvangsters waren er als de kippen bij om terug zee te kiezen. Ook twee koppels spanvisers waagden de kans, om een paar slepen te vissen, niettegenstaande de slechte weerberichten. Donderdagmorgen was het terug stormweer van het noordwesten, maar 't had de moeite geloofd. Deze twee koppels konden samen 8.800 kg. vis lossen. Alle soorten: kabeljauw, gullen, wijting en zandschullen werden goed verkocht! Met het stormweer van zoveel dagen kon het niet anders. Zo werd de kabeljauw verkocht aan 4.800 à 5.000 fr. de benne. De gullen van 4.000 à 2.300 fr. De voor-kleine kregen 1.700 fr., en op de minis werd «gemijnd» aan 1.100 fr. De grote wijting tot 1.700 fr. de benne, en de kleine soort kreeg 1.050 fr. Zandschullen van 1.300 tot 1.500 fr. Dergelijke reisjes moeten van tijd tot tijd eens gebeuren: dat strijkt de «rompeltjes» glad!

MAANDAG 21-11-1977

N.700	19.450	N.709	195.822
N.723	143.470	N.15	340.951
N.3	212.494	N.346	23.730
N.788	37.415	N.172	37.415
N.470	36.725	N.590	36.725

Het weer speelde weer zijn partten, en grote schepen moesten, willen of niet, terug binnen vluchten. Het gevolg was dat we meer vis of liever meer vangsten op de markt kregen dan verwacht. Een bijzonder spektakel was dan nog het uitvallen van de elektrische stroom, 's morgens even vóór zes uur, zodat alleen de vaartuigen met een hulpmotor verder konden lossen. Deze die losten met een «loskraantje» van de wal, werden dus tijdelijk uitgeschakeld, en dit duurde tot 7.45 uur!!

Deze elektrische panne was niet alleen in het kaaigebied, maar heel de stad, plus de buitengemeenten. Toch kwam alles voor mekaar en kon de verkoop met slechts één kwartiertje vertraging een aanvang nemen.

Er werd alles samen 29.678 kg. vis gelost, met inbegrip van de tongen van de twee «bokkevisser» N.15 en N.3, zijnde 1.800 kg. Voor de tongen werden de volgende prijzen gegeven: voor de lappen 217 fr., de drie volgende soorten tot 250 fr., voor de 5den 183, en voor de kleine 146 tot 153 fr.

Tarbot, grieten, staarten werden goed verkocht. De kabeljauw kreeg niet meer de topprijzen van verleden week, maar toch nog 3.500 en 3.600 fr. de benne. De gullen van 3.100 à 2.200 fr. volgens soort. De «voorkleine» van 1.300 tot zelfs 1.500 fr. De mini's 1.100 fr. Grote wijting 1.700 fr., en de kleine van 900 tot 1.100 fr. volgens kwaliteit en sortering. De drie gesorteerde soorten tongscharren, werden gekocht aan 95 fr., 64 en 44 fr.

Weinig pladijs, die van 30 à 40 fr. de kg. kreeg voor de drie soorten.

Het eindcijfer voor deze maand gaf 1.143.205 fr.

WOENSDAG 23-11-1977

N.41	59.790	N.579	196.987
N.720	66.505	N.719	98.882
N.738	17.820	N.715	7.440

De woensdag kregen we zes vangsten op de markt en dit waren de laatst binnengelopen vaartuigen voor het stormweer van zondag en maandag.

Alles samen waren er 10.674 kg. gelost, met + 600 kg. tongen. Hoe kan het anders met aanhoudend stormweer, dat de prijzen op peil bleven!

Zo werden de tongen verkocht van 217 tot 248 fr. voor de 4 eerste soorten. De 5den 180 en voor de kleine werd 150 fr. gegeven. Kabeljauw van 3.000 à 3.200 fr. De gullen 2.800 tot 2.000 fr. De voorkleine 1.400 à 1.480. Minis 900 à 950. Grote wijting 1.780 fr. Kleine 1.200. Alle andere soorten, platvis, roggen, zeehonden, enz. die slechts in kleine mate op de markt stonden, werden goed verkocht.

Het eindcijfer gaf 447.424 fr.

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 25 NOVEMBER 1977

KANAAL : O.114 (40 vis - 1.500 tong).

MAANDAG 28 NOVEMBER 1977

IJSLAND : O.81 (1.200 m., t.t.z. 100 kab-gul, 200 kools, 550 rode zeebaars, 250 leng, 100 varia).
O.334 (750 m., t.t.z. 100 kab-gul, 320 koolvis, 180 rode zeebaars, 100 leng, 50 varia).

KANAAL : O.180, O.181.
MONKEY BANK : O.232.
De rest van de vaartuigen van Kust en West worden verwacht in de loop van de week volgens de weersomstandigheden.

ZEEBRUGGE

DONDERDAG 17-11-1977

Z.196	445.210
-------	---------

VRIJDAG 18-11-1977

Z.506	418.530
Z.554-538	93.800
	512.330

MAANDAG 21-11-1977

Z.108 K	100	25	3	153.550
Z.19 N	500	230	12	618.980
Z.599 W	—	50	3	158.300
Z.126 K	300	110	4	309.840
Z.331 K	300	80	4	299.110
Z.196 K	600	100	3	374.980
Z.510 K	150	10	1	94.300
Z.564 K	200	10	1	108.680
Z.462 N	600	220	13	626.030
B.5 W	—	45	4	191.550
Z.405 N	400	160	13	437.560
Z.176 N	600	200	14	633.120
Z.16 K	1.200	140	—	656.140
				4.662.140

DINSDAG 22-11-1977

Z.507 K	100	10	2	47.675
Z.465 K	150	10	2	77.620
Z.14 W	900	80	5	380.710
Z.418 N	500	250	13	671.400
Z.27 W	1.000	210	5	643.446
				1.820.851

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

	18-11-1977	21-11-1977
Schelvis grote	49,—	60,—68,—
Schelvis midden	27,—34,—	49,20-53,40
Schelvis klein	23,60,—	32,—41,40
Kabeljauw	60,60,—	50,—53,80
Gul	33,40-51,60	43,80-47,20
Wijting	27,—	37,—43,70
Schaat	30,—	68,60,—
Zeebaars	31,—35,20	34,20-39,60
Leng	37,20-47,40	48,—59,80
Schartong	132 -142	123 -169
Heilbot	28,60-33,60	38,—39,—
Koolvis	13,—47,20	40,—60,—
Hondstong	132 —,—	52,—,—
Zeewolf		
Staart		

Tong- en pladijprices

TONG

Oostende

	21-11-1977	22-11-1977	23-11-1977
Lappen	222 —,—	217 -230	
Grote	232 —,—	221 -231	
3/4	239 -243	422 -266	
Blok	222 -228	198 -255	
Voor-kleine	190 -192	163 -200	
Kleine	156 -161	112 -159	
Slips			

Zeebrugge

Grote	244 -249	228 -231	
Blok	263 -273	242 -251	
Fruut	262 -274	230 -234	
Schone kleine	228 -236	184 -210	
Kleine	174 -200	160 -163	
Tout petit	161 -180	135 -148	
Slips	141 -160	123 -139	

Nieuwpoort

Tong I	217 —,—		217 —,—
Tong II	215 —,—		236 —,—
Tong III	242 -252		248 —,—
Tong IV	230 -244		239 —,—
Tong V	184 —,—		180 —,—
Kleine	152 —,—		150 —,—

PLADIJS

Oostende

	21-11-1977	22-11-1977	23-11-1977
Grote		40,60,—	
Grote tek		41,—	
Kleine tek		36,60-44,—	
Derde slag		31,40-40,60	
Platjes			

Zeebrugge

I	36,—43,—	39,—41,—	
II	32,—36,—	35,—38,—	
III	26,—31,—	26,—29,—	
IV	23,—26,—	21,—23,—	
V			

Nieuwpoort

Moeien			
Grote pladijs	32,—		45,—
Drieling	30,—		35,—
Platjes	30,—		35,—

Bederijen verdwijnen

Zoals we reeds vroeger aangekondigd hebben, heeft thans, althans in de praktijk, ook de oudste onzer rederijen opgehouden te bestaan.

Inderdaad, de O.82 en de O.83 van de rederij „Pêcheries à Vapeur” in 1970 gebouwd op de werf De-weert te Oostende werden verkocht aan de rederij Pintelon - Versluys.

Een tweede rederij, nl. de Willo, toebehorende aan reder Leon Maesen, heeft opgehouden te bestaan door de verkoop van de O.35, insgelijks aan de rederij Pintelon.

Het is echter de eerste maal sedert lange tijd dat verkochte schepen te Oostende blijven.

Met deze verkoop verdwijnt niet alleen de oudste rederij maar ook een traditionele en welgekende rederij van de sympathieke en knappe Leon Maesen waarvan de drie zoons nochtans steeds schippers geweest zijn en nu naar de Staat zijn overgegaan.

Wordt het niet hoog tijd aan een beter visserijbeleid te denken ?

REDERS en VISSERS

koopt steeds bij Uw

KOOPERATIEVE

HAND IN HAND

Tijdokstraat 34, ZEEBRUGGE

Tel. (050) 54 41 17 / 54 41 92 - 54 46 56

Na de uren (7773V)

Joz. DEROOSE — Tel. (050) 51 17 40

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

— HET KOUDSTE

— HET BEST BEWERKBAAR

(7386V)

REDERS en VISSERS,

voor uw SOCIALE LASTEN en BOEKHOUDING wendt U in volle vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Nieuwpoort	
	21-11-1977	21-11-1977	22-11-1977	22-11-1977	23-11-1977	23-11-1977	21-11-1977	23-11-1977		
Tarbot . groot (123)	259	—	298 -314	253 -293	308 -337	—	250	—	—	—
middel (123)	195	—	149 -189	193 -203	178 -190	—	150	—	140	—
klein (123)	125	-151	104 -134	100 -142	108 -112	—	—	—	—	—
Griet : groot (123)	123	—	114 -143	113 -126	134 -144	—	120	—	—	—
middel (123)	95	—	101 -112	99	108 -116	—	110	—	—	—
klein (123)	73	—	98, -100	57,80	98, -104	—	—	—	—	—
Schelvis : groot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
middel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
klein	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Heek : groot	106	-116	—	—	—	—	—	—	—	—
middel	60	-81	—	—	—	—	—	—	—	—
klein	34	-42	—	—	—	—	—	—	—	—
Lom	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leng	—	—	40	—	—	—	—	—	—	—
Rog (1)	44	-61,20	68	-76	31,40-52,60	74	55	-65	60	—
Keilrog (123)	62	-87	—	—	—	—	—	—	—	—
Rog (23)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tilten (23)	—	—	57	-62	64	—	—	—	60	—
Scherpstaart (23)	—	—	71	-74	70	—	—	—	60	—
Halve mans (23)	—	—	48	-50	50	—	—	—	60	—
Teelt (2)	—	—	46	-50	51	—	—	—	—	—
Katrog (2)	—	—	24	-27	24	—	—	—	—	—
Kabeljauw	55	-66,80	50	-59	60,20	54	51	72	60	-65
Gul (groot)	25	-58,40	49	-57	53	50	21	45	60	56
Gul (middel)	—	—	46	-50	—	38	46	—	—	—
Gul (klein)	—	—	34	-36	—	32	34	—	—	—
Hozemondhamme	125	-182	—	90	-183	—	—	—	—	—
Wijting : groot	16,20-35,60	—	28	-32	17,40-39	32	28,20-40,20	34	36	—
klein	—	—	16	-20	—	18	—	18	22	24
Schar	26	-31,20	19	-22	22	21	30	22	27	25
Steenhol	22,20-122	—	108	-114	48	117	62	—	—	—
Zeehaai	30,20-38,40	—	34	-36	—	26	29	25,60-31	—	—
Hondshaai	22,80	—	—	17	-30,60	—	30	—	—	—
Doornhaai	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pieterman	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makreel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Horsmakreel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeekreeft	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Schaat	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeebaars (klipvis)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kongeraal	20,40-24	—	—	15	—	—	—	—	—	—
Schartong	—	—	—	28	-55,40	—	—	—	—	—
Volle haring	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IJle haring	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Haringshaai	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steenhol	16	-24	—	26,40	—	—	—	—	—	—
Heilbot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Koolvis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steur	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeewolf	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pollak	46	-58	—	—	—	—	—	—	—	—
Zonnevis	80	-110	—	—	—	—	—	—	—	—
Koningsvis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vlaswijting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeeduivel	—	—	104	-200	—	—	—	—	—	—
Schotse schol	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zeehond	—	—	20	-24	—	24	—	22	40	—
Bot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rode Poon (roobaard)	16	-41,60	34	-38	14,20-31,80	34	36	36	12	40
Grauwe Poon (knorh.)	—	—	12	-18	—	6	—	—	—	—
Rode Knorhaan	26	-48,60	—	—	—	—	—	—	—	—
Posten	—	—	11	-14	—	11	—	—	—	—
Langoesten (midden)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
(klein)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Lees "HET VISSERIJBLAD"

Reglementering van de uitoefening der visserij in de kustwateren

Het Staatsblad van 19 november 1977 maakt een K.B. van 22 september 1977 bekend welke eindelijk een einde stelt aan de visserij binnen de 12 mijl voor vissersvaartuigen welke meer hebben dan 50 Br. T. en 300 PK inzake boomkorre.

Ook zonder boomkorre mag geen enkel vissersvaartuig van meer dan 50 Br. T. en 300 PK binnen de 12 mijl vissen op TONG en SCHOL.

Wij hopen dat onze maritieme overheid met de geringe middelen dat ze heeft, de nodige strengheid zal aan de dag leggen en aldus niet alleen de specifieke kustvisser zal beschermen maar ook de broeiplaatsen van de visserij langs de kust.

In andere landen treedt men strenger op voor veel andere minder belangrijke zaken.

Ook onze overheid moet het hier niet houden bij steekproeven.

Het Kon. Besluit luidt :

REGLEMENTERING DER
UITOEFENING VAN DE
VISSERIJ IN DE KUSTWATEREN

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Gelet op de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, gewijzigd bij de wetten van 23 februari 1971 en 18 juli 1973;

Gelet op de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, eerste lid;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op voordracht van Onze Minister van Landbouw en Middenstand, van Onze Minister van Verkeerswezen en van onze Vice-Eerste Minister en Minister van Landsverdediging,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

ARTIKEL 1. Dit besluit is van toepassing op onder Belgische vlag varende vaartuigen die in het in artikel 2 omschreven zeegebied de visserij bedrijven.

ART. 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1. Kustwateren : de zeevateren die zich tot 12 mijl uitstrekken van de basislijnen vanaf dewelke de territoriale zee wordt gemeten, gelegen op de hoogte van de continentale kust van België, Nederland, de Duitse Bondsrepubliek en de westkust van Denemarken tot 50° 30' noorderbreedte.

2. Boomkor : een net dat over de zeebodem wordt gesleept en dat wordt opgehouden door een vast samenstel van stalen buizen en aan beide einden van deze buizen geplaatste stalen sleden.

ART. 3. Geen vaartuig met een tonnage groter dan 50 BT of met een vaartuig met een vermogen van meer dan 300 PK, mag met de boomkor de visserij bedrijven binnen de kustwateren. Ook met ander vistuig mag door vaartuigen van meer dan 50 BT of van meer dan 300 PK niet op tong en schol gevestigd worden binnen de kustwateren.

De Minister van Landbouw kan van het bepaalde in lid 1 afwijkingen toestaan ten behoeve van vaartuigen die de garnalenvisserij bedrijven.

Wanneer niet meer dan 10 pct in gewicht van een aanlanding, voortkomende van de uitoefening van de visserij met ander vistuig dan de boomkor, bestaat uit tong of schol, dan wordt zulks, onverminderd het bepaalde in het eerste lid, niet beschouwd als zijnde visserij op tong of schol.

ART. 4. Het waterschoutsambt, de gezagvoerders en de officieren van de vissersrijwachtschepen worden in het bijzonder gelast met de controle op de toepassing van de bepalingen van dit besluit.

ART. 5. De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op de visserij uitsluitend bedreven ten behoeve van het wetenschappelijk onderzoek door hiertoe gemachtigde vaartuigen of op de bij dergelijke operaties opgedane vangsten.

ART. 6. Overtreding van de bepalingen van dit besluit worden opgespoord, vervolgd en bestraft overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning ertoe wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee.

ART. 7. Onze Minister van Landbouw en Middenstand, Onze Minister van Verkeerswezen en Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Landsverdediging zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

N E D E R L A N D VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de donderdagmarkt van 17 november werd aangevoerd : 605 kisten kabeljauw; 118 kisten wijting; 4 kisten schol; 19 kisten diversen en 19 kisten makreel.

Prijzen in guldens : per 40 kg. : kabeljauw één 204-160; kabeljauw twee 310-200; kabeljauw drie 240-160; kabeljauw vier 170-148; kabeljauw vijf 134-82; schol vier 168-140; wijting twee 98; wijting drie 110-74; schol 144-112; bot 52-35; wijting vier 72, finten 16.

De besommingen waren : UK.208 f 12.500; IJM.209 + IJM.207 f 14.800; KW.4 f 3.930; VD.19 + VD.73 f 14.600; verder waren er vier Texelse kotters met een totaal van 30.000 aan besomming.

Aan de maandagmarkt van 21 november werd aangevoerd : 15.450 kg. tarbot en griet; 2.013 kisten kabeljauw; 358 kisten koolvis; 216 kisten schelvis, 429 kisten wijting; 1.363 kisten schol; 127 kisten schar; 64 kisten makreel en 169 kisten diversen.

Prijzen in gulden. Per 1 kg. : tarbot 21,57-19,90; grote tong 18,17-17,23; grootmiddel tong 16,66-15,69; kleinniddel tong 14,39-13,30, tong één 12,33-11,65; tong twee 10,23-9,56

Per 40 kg. : lever 30-27; rode poon twee 112-90; bot 34-20; hammen met kop 208-134; krab 36-15; haai 112-68; kleine kreeft 150; steenbolk 72-45; poontjes 63; krabbepoten 96-86; tarbot 564-246; griet 286-160; kabeljauw één 186-132; kabeljauw twee 222-120; kabeljauw drie 162-108; kabeljauw vier 138-88; kabeljauw vijf 124-70; schelvis één 160; schelvis twee 140-114; schelvis drie 138-88; schelvis vier 120-94; koolvis één en twee 120-119; koolvis drie 118-116; koolvis vier 110-94; schol één 130-112; schol twee 130-108; schol drie 122-88; schol vier 92-73; makreel twee 56-28; wijting drie 114-73; wijting vier 80; schar 82-47; tong-schar 216-184.

De besommingen waren : KW.4 f 5.800; KW.1 f 124.800; KW.22 f 25.600; KW.24 f 30.100; KW.25 f 19.600; KW.29 f 10.700; KW.34 f 37.000; KK.44 f 10.200; KW.45 f 16.400; KW.51 f 21.600; KW.55 f 16.600; KW.85 f 6.100; KW.88 f 22.100; KW.113 f 12.300; KW.117 f

14.400; KW.122 f 70.000; KW.145 f 23.800; KW.149 f 14.200; KW.152 f 10.800; KW.167 f 2.600; KW.173 f 11.600; KW.175 f 32.900; KW.185 f 12.600; KW.189 f 25.400; KW.194 f 20.200; KW.206 f 6.100; KW.114 f 18.400; KW.221 f 14.200; KW.226 f 13.500; WR.32 f 20.900; WR.57 f 22.800; SCH.256 f 5.600; IJM.18 f 1.700; IJM.27 f 2.000; IJM.44 f 34.000; IJM.115 f 30.400; IJM.154 f 3.200; IJM.207 en IJM.209 f 21.500.

Aan de dinsdagmarkt van 22 november werd aangevoerd : 640 kg. tong; 7 kisten tarbot en griet; 2.036 kisten kabeljauw; 242 kisten wijting; 65 kisten schol; 139 kisten schar; 169 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg. : grote tong 17,73-17,19; grootmiddel tong 16,02-15,98; kleinniddel tong 13,74; tong één 11,67; tong twee 8,73; tarbot 21,58.

Per 40 kg. : flint 26-17; steenbolk 52; bot 26-20; tong-schar 180; tarbot 419-220; griet 271-168; kabeljauw één 200-126; kabeljauw twee 162-120; kabeljauw drie 148-124; kabeljauw vier 120-90; kabeljauw vijf 94-64; schol één 110-104; schol twee 112; schol drie 110-92; schol vier 96-70; wijting twee 63; wijting drie 92-45; wijting vier 46-45; schar 90-46.

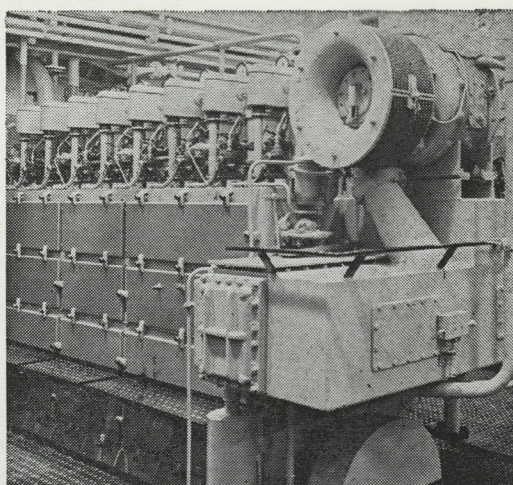
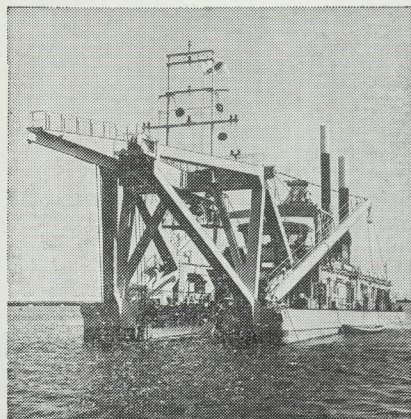
De besommingen waren : KW.11 f 2.490; KW.152 f 640; KW.4 f 3.920; UK.208 f 11.000; IJM.207 en IJM.209 f 21.000; IJM.211 f 15.100; UK.48 en UK.78 f 21.000; UK.135 en UK.145 f 16.200; UK.200 f 370; UK.218 en UK.236 f 12.800; UK.234 f 1.330; VD.19 en VD.73 f 24.600; VD.20 en YE.25 f 17.200; IJM.18 f 1.200; IJM.27 f 1.600.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

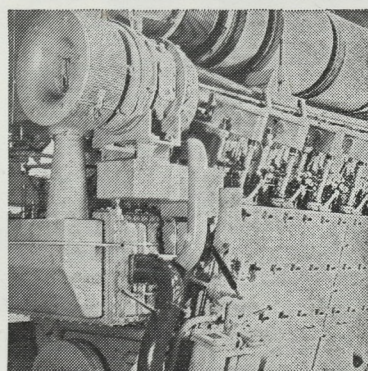
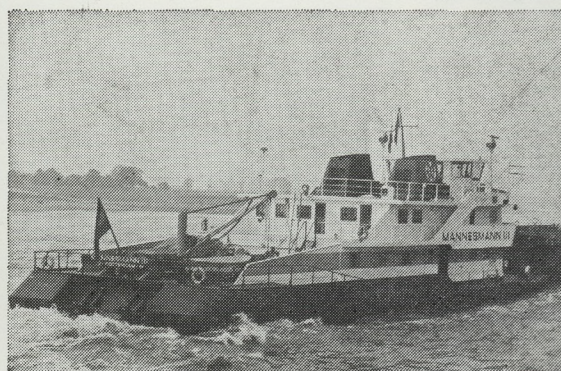
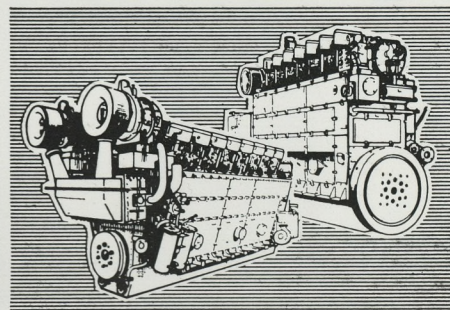
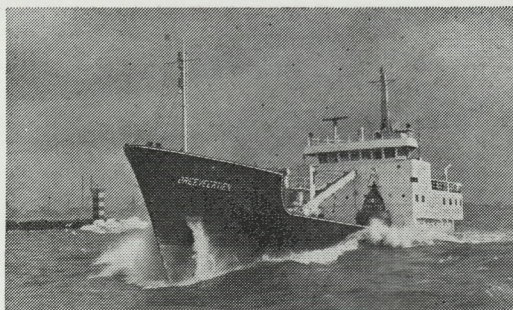
Visaanvoer te Den Helder

Door 38 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd :

25.517 kg	TONG	f 357.157,78	f 20,59 - 9,57
7.873 kg	TARBOT	f 70.418,10	f 24,01 - 6,02
64.680 kg	SCHOL	f 164.776,57	f 3,50 - 2,04
36.825 kg	KABELJAUW	f 79.508,25	f 7,68 - 1,63
2.675 kg	GRIET	f 13.634,58	f 8,17 - 3,69
3.015 kg	SCHAR	f 4.802,27	f 2,00 - 1,38
2.180 kg	WIJTING	f 3.454,76	f 2,16 - 1,33
920 kg	HAAI	f 1.248,75	f 2,25 - 0,85
401 kg	PALING	f 5.363,00	f 14,00 - 13,00
340 kg	STEENBOLK	f 441,25	f 1,65 - 1,16
2.250 kg	LEVER	f 221,75	f 1,00 - 0,50
195 kg	TONGSCHAR	f 874,03	f 6,50 - 3,50
185 kg	POON	f 353,50	f 2,58 - 1,69
170 kg	BOT	f 126,88	f 0,75 - 0,74
134 kg	HARDER	f 274,70	f 2,05 -
145.698 kg		f 704.017,42	

BOLNES

KRUISHOOFD DIESELMOTOREN

De eenvoudig gekonstrueerde Bolnes dieselmotor wordt overal als krachtbron toegepast. Dankzij voortgaande ontwikkeling en toepassing van het kruishoofdsysteem, is de Bolnes dieselmotor een eerste klas econoom. Een bedrijfszekere, krachtige en zuinige dieselmotor.

Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk bij 500/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min met 12 - 20 cyl in V-vorm.

Vraag uitgebreide documentatie.

BOLNES MOTORENFABRIEK BV

Postbus 3, Krimpen aan de Lek, tel. 01807 - 14900 telex 22439

stuwkracht in staal

Hoofdvertegenwoordiger voor de Belgische visserij : Fa. s.v. S.C.A.P.,
H. Baelskaai 27, Oostende - Tel. (059) 70.29.51 - 70.09.31 - 70.09.32, na 18.00 uur : 70.45.32

(8023V)

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAI, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex : hunood 812.29

Gedekte risico's:
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

Meer dan 20 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

